

punkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser. Dette tidspunkt benævnes normalt forfaldstidspunktet.

Det foreslås samtidig, at det præciseres i loven, at for fordringer på erstatning eller godtgørelse for skade forvoldt uden for kontraktforhold vil forfaldstidspunktet være tidspunktet for skadens indtræden, jf. forslagens § 2, stk. 4. Denne bestemmelse indeholder altså ikke en undtagelse til bestemmelsen i § 2, stk. 1, men blot en præcisering af indholdet i stk. 1 i forhold til fordringer på erstatning eller godtgørelse for skade forvoldt uden for kontraktforhold.

Begyndelsestidspunkt for den foreslåede almindelige 3-årige forældelsesfrist, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, vil ved personskadekrav efter arbejdsskadesikringsloven således være det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. lovforslagets § 2, stk. 1, og det vil ved disse krav sige tidspunktet for skadens indtræden.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 12 vedrørende lovforslaget.

Spørgsmål 15:

Ministeren bedes oplyse, hvilke særlige hensyn der ligger bag den foreslåede forældelsesfrist på 5 år i § 4, og ministeren bedes redegøre for, hvorfor samme hensyn ikke gør sig gældende i forhold til krav på erstatning for personskade i kontraktforhold (dvs efter arbejdsskadesikringsloven) og uden for kontraktforhold (dvs efter erstatningsansvarsloven).

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er det i forbindelse med høringen over Forældelsesudvalgets betænkning bl.a. blevet anført, at en forkortelse af forældelsesfristen for lønkrav til 3 år formentlig ikke vil bevirke, at lønmodtagere generelt vil gøre deres krav gældende på et tidligere tidspunkt end i dag. Det er blevet oplyst, at krav om efterbetaling typisk ikke bliver rejst i forbindelse med, at kravet er ved at blive forældet, men i forbindelse med, at arbejdstageren ophører med at arbejde for arbejdsgiveren, formentlig fordi det ofte først er på dette tidspunkt, at arbejdstageren via sin faglige organisation bliver opmærksom på kravet, og fordi arbejdstageren ofte af loyalitetshensyn

ikke ønsker at rejse krav over for arbejdsgiveren, mens ansættelsesforholdet består.

Det er endvidere blevet anført, at et særligt forhold ved lønkrav er, at kreditor typisk er den svage part i forholdet. Det er desuden blevet anført, at det ikke kan udelukkes, at en forkortelse af forældelsesfristen fra 5 til 3 år vil kunne mindske den præventive virkning af muligheden for, at efterbetalingskrav rejses over for arbejdsgiveren.

Det er baggrunden for, at lovforslaget er udformet således, at der fortsat vil gælde en regel om 5-årig forældelse af lønkrav, jf. lovforslagets § 4.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at de nævnte særlige forhold ikke gør sig gældende i forhold til krav i henhold til arbejdsskadesikringsloven. Det skyldes bl.a., at erstatning for arbejdsskader udredes af forsikringen og ikke af arbejdsgiveren, og at ydelser i henhold til arbejdsskadesikringsloven ikke kan danne grundlag for regreskrav, jf. arbejdsskadesikringslovens § 77, 1. pkt.

Det bemærkes, at krav på personskadeerstatning efter arbejdsskadesikringsloven efter retspraksis ikke er krav på erstatning i kontraktforhold, men er krav i henhold til en ordning, der har karakter af en lovpligtig ulykkesforsikring, jf. Højesterets dom, der er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2000.19 H.

For så vidt angår krav på erstatning uden for kontraktforhold gør de ovenfor nævnte særlige hensyn vedrørende lønkrav sig heller ikke gældende.

Spørgsmål 16:

Ministeren bedes oplyse, om den foreslåede tillægsfrist på 1 år i forslagens kapitel 6 får virkning som en reel søgsmålsfrist på 1 år for at anlægge en retssag mod arbejdsskademyndighederne. Der henvises til at en sådan søgsmålsfrist var forligspartierne bag arbejdsskadereformen i 2004 netop enige om ikke at indføre af hensyn til ønsket om højst mulig retssikkerhed på arbejdsskadeområdet.

Svar:

De foreslåede tillægsfrister i lovforslagets kapitel 6 om foreløbig afbrydelse af forældelse får ikke virkning som søgsmålsfrister.